

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 3T/109/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619011492
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Lesňáková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2021:5619011492.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Silvie Lesňákovvej a prísediacich Vlasty Navrátilovej a Ing. Milana Beťku na hlavnom pojednávaní dňa 26. apríla 2021 v Liptovskom Mikuláši, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona v trestnej veci

o b ŷ a l o v a n ý c h

Q. I. T. Z. Ž. Í. P. I., nar. XX. X. XXXX R. P., trvale bytom M.F. XXXX/X, P., doručovacia adresa A. X, P., zamestnaný,

W. P. S. I. Ž. L. L. I., nar. XX. X. XXXX R. P., trvale bytom T. XXX, okres P., nezamestnaný,

súd r u š í výrok o vine rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 15T/40/2018-880 zo dňa 15. 4. 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 6 To 75/2019-970 zo dňa 28. 1. 2020, právoplatného dňa 28. 1. 2020, ktorým boli obžalovaní uznaní za vinných pre skutok, ktorého sa dopustili tak, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode v čase asi o 08.48 hod. dňa 3. 5. 2018 prišli spoločne na osobnom motorovom vozidle zn. Volkswagen Polo ev. č. KE 360 KL na ulicu Rybníkovú v Trnave na parkovisko pred reštauráciou Relax, po čom obvinený Q. T. z uvedeného vozidla vystúpil a následne opakovane pristúpil k tam zaparkovanému nákladnému vozidlu zn. Mercedes Sprinter, ev. č. BL 718 RA, bielej farby, z ktorého odcudzil čiernu pánsku koženú tašku zn. Tommy Hilfiger obsahujúcu finančnú hotovosť vo výške 80,- Eur vloženú v spone striebornej farby, kľúče od osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Golf, tri zväzky kľúčov, puzdro na doklady a v ňom sa nachádzajúci občiansky preukaz, vodičský preukaz, bankomatovú kartu R., zdravotnú kartičku Dôvera a Tesco kartičku - všetko na meno E. P. a taktiež čiernu koženkovú peňaženku obsahujúcu finančnú hotovosť vo výške 420,96 eura a stravné lístky rôznych značiek v celkovej hodnote 494,66 eura, zatiaľ čo obvinený W. P. dával po celý čas pozor a po odcudzení týchto vecí obvinení z miesta činu spoločne odišli, čím uvedeným konaním spôsobili E. P., bytom L. X, T. odcudzením pánskej koženej tašky s obsahom škodu vo výške 390,- Eur a spoločnosti LUNYS, s. r. o., so sídlom Vodárenská 2011/38, Poprad - Veľká spôsobili škodu odcudzením čiernej koženkovvej peňaženky s obsahom škodu vo výške 915,62 eura, pričom obvinený Q. T. sa uvedeného skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 23. 2. 2017 sp. zn. 2T/62/2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12. 12. 2017 sp. zn. 6To 80/2017, právoplatným dňa 12. 12. 2017, za trestný čin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005 a za trestný čin neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty formou spolupáchatelstva podľa § 9 ods. 2, § 249c ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005 odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov a obvinený W. P. sa uvedeného skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Pardubice zo dňa

21. 6. 2016 sp. zn. 20T/27/2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18. 10. 2016 odsúdený za zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 173 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky č. 40/2009 Sb. na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov,

právne kvalifikovaný ako prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona.

R u š í výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 15T/40/2018-880 zo dňa 15. 4. 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 6 To 75/2019-970 zo dňa 28. 1. 2020, právoplatného dňa 28. 1. 2020, ktorým bol obžalovanému Q. T. uložený podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením na výkon trest odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a obžalovanému W. P. uložený podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov so zaradením na výkon trest odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,

ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

1./ O b ž a l o v a n ý

Q. T. Z. Ž. Í. P., nar. XX. X. XXXX R. P., trvale bytom M. XXXX/X, P., doručovacia adresa A. X, P., zamestnaný,

2./ O b ž a l o v a n ý

W. P. S. I. Ž. L. L., nar. XX. X. XXXX R. P., trvale bytom T. XXX, okres P., nezamestnaný,
u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h , ž e

dňa 2. 5. 2018 asi o 11.05 hod. spoločne prišli osobným motorovým vozidlom zn. VW Polo, evidenčné číslo KE 360 KL, bielej farby, ktoré viedol ako vodič obžalovaný W. P. do Liptovského Mikuláša pred zadný vstup do obchodného domu Stop Shop, kde vozidlo zaparkovali, z vozidla najprv vystúpil obžalovaný Q. T. a následne aj obžalovaný W. P., pričom obžalovaný Q. T. pristúpil k motorovému vozidlu zn. Peugeot Boxer, ev. č. RK 658 CC, bielej farby, ktoré bolo zaparkované na zadnom parkovisku vedľa schodiska a pomocou lámača autozámkov prekonal zámok dverí vodiča a z priestoru kabíny odcudzil čiernu koženú peňaženku s obsahom finančnej hotovosti vo výške 2.179,75 eura a obžalovaný W. P. po celý čas monitoroval pohyb vodiča a majiteľa uvedeného vozidla S. F. vo vnútri obchodného domu a po dokonaní skutku nastúpili do motorového vozidla, na ktorom prišli a z miesta odišli, čím spôsobili škodu S. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Š. Č.. XXX, S., krádežou vo výške 2.179,75 eura a poškodením zámku dverí motorového vozidla vo výške 694,01 eura, a obžalovaný Q. T. skutok spáchal napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 2T/62/2008 zo dňa 23. 2. 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu Košice sp. zn. 6To/80/2017 zo dňa 12. 12. 2017 právoplatne odsúdený za trestné činy krádeže podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 2 písm. a / Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005 a neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 9 ods. 2 k § 249c ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 24 mesiacov,

po predchádzajúcej vzájomnej dohode v čase asi o 08.48 hod. dňa 3. 5. 2018 prišli spoločne na osobnom motorovom vozidle zn. Volkswagen Polo ev. č. KE 360 KL na ulicu Rybníkovú v Trnave na parkovisko pred reštauráciou Relax, po čom obžalovaný Q. T. z uvedeného vozidla vystúpil a následne opakovane pristúpil k tam zaparkovanému nákladnému vozidlu zn. Mercedes Sprinter, ev. č. BL 718 RA, bielej farby, z ktorého odcudzil čiernu pánsku koženú tašku zn. Tommy Hilfiger obsahujúcu finančnú hotovosť vo výške 80,- Eur vloženú v sponke striebornej farby, kľúče od osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Golf, tri zväzky kľúčov, puzdro na doklady a v ňom sa nachádzajúci občiansky preukaz, vodičský preukaz, bankomatovú kartu R., zdravotnú kartičku Dôvera a Tesco kartičku - všetko na meno E. P. a taktiež čiernu koženkovú peňaženku obsahujúcu finančnú hotovosť vo výške 420,96 eura a stravné lístky rôznych značiek v celkovej hodnote 494,66 eura, zatiaľ čo obžalovaný W. P. dával po celý čas pozor a po odcudzení týchto vecí obvinení z miesta činu spoločne odišli, čím uvedeným konaním spôsobili E. P., bytom L. X, T. odcudzením pánskej koženej tašky s obsahom škodu vo výške 390,- Eur a spoločnosti

LUNYS, s. r. o., so sídlom Vodárenská 2011/38, Poprad - Veľká spôsobili škodu odcudzením čiernej koženkej peňaženky s obsahom škodu vo výške 915,62 eura, pričom obžalovaný Q. T. sa uvedeného skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 23. 2. 2017 sp. zn. 2T/62/2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12. 12. 2017 sp. zn. 6To 80/2017, právoplatným dňa 12. 12. 2017, za trestný čin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005 a za trestný čin neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty formou spolupáchatelstva podľa § 9 ods. 2, § 249c ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005 odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov a obžalovaný W. P. sa uvedeného skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Pardubice zo dňa 21. 6. 2016 sp. zn. 20T/27/2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18. 10. 2016 odsúdený za zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 173 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky č. 40/2009 Sb. na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov,

t e d a

1./ Obžalovaný Q. T.

spoločným konaním prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak väčšiu škodu a čin spáchal vlámaním, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatichštyroch mesiacoch odsúdený,

poškodil a urobil neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

2./ Obžalovaný W. P.

spoločným konaním prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak väčšiu škodu a čin spáchal vlámaním,

č í m s p á c h a l i

1./ Obžalovaný Q. T. Z. Ž. Í. P.

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona,

prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona,

2./ Obžalovaný W. P. S. I. Ž. L. Ľ.

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú:

1./ Obžalovaný Q. T. Z. Ž. Í. P.

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 3 Trestného zákona na s p o l o č n ý a ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 2 (dva) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

2./ Obžalovaný W. P. S. I. Ž. L. Ľ.

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 3 Trestného zákona na s p o l o č n ý trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovaným u k l a d á povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému S. F., F. XX. XX. XXXX, trvale bytom Š. Č.. XXX, S., škodu vo výške 2.179,75 eura a obžalovanému Q. T. u k l a d á povinnosť nahradiť poškodenému S. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Š. Č.. XXX, S., škodu vo výške 65,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podala dňa 6. 12. 2019 na Okresný súd Liptovský Mikuláš obžalobu na Q. T. pre skutok kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, a na W. P. pre skutok kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Obžalovaní Q. T. a W. P. na hlavnom pojednávaní urobili v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Obžalovaný Q. T. a obžalovaný W. P. následne odpovedali jednotlivo a kladne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku,

- či rozumejú, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa im kladie za vinu,
- či boli ako obvinení poučení o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či im bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohli radiť o spôsobe obhajoby,
- či rozumujú právnej kvalifikácii skutku u obžalovaného Q. T. ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, u W. P. ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,
- či boli oboznámení s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za prečiny im kladené za vinu,
- či sa priznali dobrovoľne, uznali vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona u obžalovaného Q. T. a ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona u obžalovaného W. P..

Prokurátor a poškodený zhodne navrhli prijať vyhlásenie obžalovaných Q. T. a W. P. o tom, že sú vinní. Súd na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie obžalovaných o tom, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ako aj vyhlásenie obžalovaných podľa § 333 ods. 3 Trestného poriadku. Obžaloba bola podaná pre skutok zo dňa 2. 5. 2018, ktorý predstavuje čiastkový útok pokračovacieho prečinu krádeže spoločne s čiastkovým útokom zo dňa 3. 5. 2018, ktorý bol predmetom trestného konania na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 15T/40/2018, kde ho súd u oboch obžalovaných právne kvalifikoval ako prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona (v znení účinnom do 1. 8. 2019). Pre tento čiastkový útok skutku bolo vznesené a oznámené obvinenie obom obžalovaným dňom 4. 5. 2018. Uvedené konanie obžalovaných je možné posúdiť ako pokračovací skutok krádeže (oba čiastkové útoky tvoria neoddeliteľnú jednotu úmyslu a konania páchatel'ov) a oznámenie vznesenia obvinenia dňom 4. 5. 2018 spôsobilo, že všetky čiastkové útoky skutku právne kvalifikovaného ako krádež je potrebné posúdiť ako jeden skutok, za ktorý sa bude ukladať spoločný trest podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona.

Súd právne kvalifikoval uvedený pokračovací skutok ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona u obžalovaného Q. T. a ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona u obžalovaného W. P., pretože mal preukázané, že medzi jednotlivými čiastkovými útokmi skutku existovala objektívna aj subjektívna súvislosť, obžalovaní nimi spôsobili väčšiu škodu (v zmysle § 122 ods. 10 Trestného zákona

všetky konania i následky tvoria jeden celok, preto sa škoda spočítala, čím predstavovala sumu vyššiu ako 2.660,- Eur), čin spáchali vlámaním a u obž. Q. T. bola zároveň splnená okolnosť, že bol za taký čin odsúdený v predchádzajúcich dvadsiatichštyroch mesiacoch. Vzhľadom na to, že medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku v tejto trestnej veci nadobudli účinnosť viaceré znenia Trestného zákona, pri ustálení právnej kvalifikácie skutku súd prihliadal aj na ustanovenie § 2 ods. 1 Trestného zákona (časovú pôsobnosť zákona), podľa ktorého sa trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný, a ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Ani u jedného z obžalovaných nedošlo k sprísneniu právnej kvalifikácie oproti odsúdeniu Okresným súdom Trnava (prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona v znení účinnom do 1. 8. 2019), pretože pri porovnaní oboch právnych kvalifikácií je rozpätím trestnej sadzby šesť mesiacov až na tri roky, teda sa obžalovaní neuznali za vinných podľa prísnejšieho ustanovenia zákona (pôvodne ods. 3 citovaného ustanovenia § 212 Trestného zákona), ale podľa ods. 2 citovaného ustanovenia § 212 Trestného zákona. Vzhľadom na uvedené súd postupoval podľa Trestného zákona účinného v čase ukladania trestu. Z týchto dôvodov súd uznal vinným Q. T. zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, a W. P. zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Dokazovanie o vine v rozsahu, v akom obžalovaní priznali spáchanie skutku, súd preto už nevykonával a vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a o náhrade škody.

K osobe obžalovaného Q. T. z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov za obdobie 2016-2017 vyplýva spáchanie dvanástich priestupkov pre porušenie pravidiel cestnej premávky. V odpise registra trestov má obžalovaný dvadsaťdva záznamov pre rôznu, najmä majetkovú trestnú činnosť. V prvom a druhom prípade sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, tretie trestné stíhanie bolo voči nemu podmienične zastavené, záznamy pod číslom 4 až 15 svedčia o odsúdení súdmi v Českej republike (až od záznamu pod č. 8 je možné na odsúdenie v súlade s § 7b Trestného zákona prihliadať ako na rozhodnutie vydané na území členského štátu EÚ po dátume 1. 1. 2013). Záznamy pod č. 16 až 18 sú podmienične odsúdenia, resp. alternatívne tresty, ktoré boli neskoršími rozhodnutiami v rámci súhrnného trestu zrušené. Ďalším záznamom (č. 19) je odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 15T/40/2018 zo dňa 15. 4. 2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 6To 75/2019-970 zo dňa 28. 1. 2020, právoplatné dňa 28. 1. 2020, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, z ktorého bol podmienične prepustený dňa 30. 9. 2020. Následne bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov č. k. 33T/73/2019-148 zo dňa 20. 2. 2020 pre skutok spáchaný dňa 28. 1. 2018, trestným rozkazom Okresného súdu Košice II č. k. 0T/58/2020-90 zo dňa 23. 3. 2020 pre skutok spáchaný dňa 19. 3. 2020, a naposledy rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T/30/2019 zo dňa 16. 7. 2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/79/2020 zo dňa 17. 12. 2020, právoplatné dňa 17. 12. 2020, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona spáchaný dňa 17. 7. 2017, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Košice II sp. zn. 5T/47/2018 zo dňa 23. 11. 2018. Aktuálne sa proti nemu vedie aj iné trestné konanie na Okresnom súde Bardejov, o ktorom nebolo právoplatne rozhodnuté. Obžalovaný predložil na hlavnom pojednávaní pracovnú zmluvu preukazujúcu, že od 13. 10. 2020 sa zamestnal na dobu neurčitú ako skladník.

K osobe obžalovaného W. P. zo správy o povesti Mesta Košice vyplýva, že sa dňa 13. 4. 2018 dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Iné priestupkové alebo správne konanie v rámci ich príslušnosti vedené nebolo. V centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov má za obdobie 2018-2019 osem záznamov pre porušenie pravidiel cestnej premávky, za ktoré bol postihnutý blokovými pokutami a zákazom činnosti v správnom konaní. V odpise registra trestov má päť záznamov, najmä pre majetkovú trestnú činnosť. V prvom prípade sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Druhý a tretí záznam svedčí o odsúdení súdom mimo územia Slovenskej republiky v roku 2015 a 2016 (na tieto odsúdenia možno prihliadať v súlade s § 7b Trestného zákona ako na rozhodnutia vydané na území členského štátu EÚ po dátume 1. 1. 2013). Štvrtý záznam je odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 15T/40/2018 zo dňa 15. 4. 2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 6To 75/2019-970 zo dňa 28. 1. 2020, právoplatné dňa 28. 1. 2020, pre prečin krádeže podľa § 212

ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, z ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 24. 7. 2020. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice II. sp. zn. 3T/30/2019 zo dňa 16. 7. 2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/79/2020 zo dňa 17. 12. 2020, právoplatné dňa 17. 12. 2020, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona spáchaný dňa 17. 7. 2017, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Trnava sp. zn. 15T/40/2018 zo dňa 15. 4. 2019. Aktuálne sa proti nemu iné trestné stíhanie nevedie. ÚVTOS Košice-Šaca, kde sa nachádzal vo výkone trestu (so započítaním väzby) od 17. 2. 2020 do 24. 7. 2020, podal hodnotenie na obžalovaného, podľa ktorého jeho správanie bolo na požadovanej úrovni, nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd u oboch obžalovaných vyhodnotil povahu spáchaných trestných činov, osoby páchatelov a možnosti ich prevýchovy. U obžalovaného Q. T. mal súd preukázané, že sa svojím konaním dopustil dvoch prečinov, preto súd v súlade s ustanovením § 41 ods. 1 Trestného zákona ukladal trest úhrnný podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprisnejšie trestný, teda prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky. U obžalovaného W. P. mal súd preukázané, že sa svojím konaním, za ktoré mu má byť uložený trest, dopustil prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky. U oboch obžalovaných boli splnené podmienky na uloženie spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona.

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, pričom obom obžalovaným možno priznať jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, že sa k spáchaniu skutku priznali a úprimne ho oľutovali. Súd však musel prihliadať aj na priťažujúce okolnosti u obžalovaného Q. T. I. podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona, keďže sa svojím konaním dopustil viacerých trestných činov a podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, pretože pred spáchaním skutku bol za trestný čin odsúdený (nešlo len o prečin krádeže, pri ktorom sa odsúdenie v predchádzajúcich 24 mesiacoch zohľadňuje v právnej kvalifikácii skutku, ale aj za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia a iné, kde odsúdenia nie sú zahladené). Pri prevahe priťažujúcich okolností u obžalovaného Q. T. súd mohol ukladať trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe (zvýšenie dolnej hranice o jednu tretinu), t. j. od 16 mesiacov do 3 rokov. Pri rovnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovaného W. P., u ktorého súd musel prihliadať aj na jednu priťažujúcu okolnosť, podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, pretože pred spáchaním skutku bol za trestný čin odsúdený (zločin lúpeže, za ktorý bol odsúdený súdom v ČR, toto odsúdenie nie je zahladené a pri podmiennečnom prepustení dňa 10. 2. 2017 mu bola určená skúšobná doba do 10. 2. 2022) sa v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona zákonom ustanovená trestná sadzba nemení. Súd preto mohol tomuto obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v nezmenenej trestnej sadzbe na 6 mesiacov až 3 roky.

Obaja obžalovaní boli rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 15T/40/2018-880 zo dňa 15. 4. 2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 6To/75/2019-970 zo dňa 28. 1. 2020, právoplatnými dňa 28. 1. 2020, uznaní za vinných zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona v znení účinnom do 1. 8. 2019, ktorého sa dopustili dňa 3. 5. 2018, teda skôr ako im bolo dňa 7. 9. 2018 bolo doručené uznesenie o vznesení obvinenia za čiastkový útok zo dňa 2. 5. 2018 prejednávany v tomto trestnom konaní, ktorý bol pôvodne (v uznesení o vznesení obvinenia) právne kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona (u Q.I. T.) a zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona (u W. P.) v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, spáchané formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Ako súd vyššie ustálil, oba čiastkové útoky

skutku tvoria jeden pokračovací trestný čin, preto súd podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona ukladal spoločný trest, pretože prečin krádeže bol dokonaný dňa 3. 5. 2018, a medzi dokonaním skutku a vyhlásením prvostupňového rozsudku Okresného súdu Trnava dňa 15. 4. 2019 nedošlo k doručeniu trestných rozkazov alebo vyhláseniu rozsudkov v iných trestných veciach obžalovaných, t. j. žiaden zo skutkov, pre ktoré boli obžalovaní neskôr uznaní za vinných, nebol spáchaný v súbehu s čiastkovými útokmi skutku páchaného v dňoch 2. 5. 2018 a 3. 5. 2018. U obžalovaného Q. T. síce došlo k doručeniu trestného rozkazu Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T/47/2018 zo dňa 23. 11. 2018, rovnakého dňa, pre skutok spáchaný dňa 27. 6. 2017, tento však bol spáchaný v súbehu s trestnou činnosťou spáchanou do dňa 27. 4. 2018, kedy bol obžalovanému doručený trestný rozkaz vo veci Okresného súdu Košice II sp. zn. 0T/80/2018 zo dňa 27. 4. 2018, pre trestnú činnosť spáchanú pred dátumom 27. 4. 2018, preto ukladanie súhrnného trestu neprichádzalo do úvahy. Postupom podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona bol súd povinný zrušiť výrok o vine, výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 15T/40/2018-880 zo dňa 15. 4. 2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 6To 75/2019-970 zo dňa 28. 1. 2020, ako aj všetky rozhodnutia, ktoré mali v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Súd po vykonanom dokazovaní o treste a zohľadnení poľahčujúcich aj priťažujúcich okolností, prihliadajúc na deklarovaný postoj obžalovaných k spáchanému skutku, ku ktorému sa priznali a tento zároveň úprimne oľutovali, prezentovanú vôľu nahradiť poškodenému spôsobenú škodu, ako aj ospravedlnenie sa poškodenému na hlavnom pojednávaní a snahu o zmenu spôsobu svojich doterajších životov, na druhú stranu však nebolo možné prihliadnuť na doterajšiu kriminálnu minulosť oboch obžalovaných, ktorá najmä u obžalovaného Q. T. je mimoriadne bohatá a o oboch obžalovaných je možné usudzovať, že ide o špeciálnych recidivistov, ktorí sa zameriavali na páchanie prevažne majetkovej trestnej činnosti, dospel k záveru, že primeraným a postačujúcim trestom u oboch obžalovaných bude navýšenie trestu pôvodne ukladaného a zrušeného v rámci ukladania spoločného trestu, ktorý u obžalovaného T.Ž. bol Krajským súdom v Trnave uložený vo výmere 2 roky a u obžalovaného P. vo výmere 16 mesiacov. Vzhľadom na skutočnosť, že z pôvodne uloženého trestu pomernú, resp. väčšiu časť už vykonali (po započítaní väzby Q. T. zostáva vykonať 1 rok, W. P. zostáva vykonať 2 mesiace a 14 dní) súd vyhodnotil, že pôvodné tresty po symbolickom navýšení o 2 mesiace u oboch obžalovaných, t. j. uloženie trestu odňatia slobody na 2 roky a 2 mesiace obž. Q. T. a na 18 mesiacov obž. W. P. budú trestami postačujúcimi za spáchaný skutok. Súd je pri ukladaní spoločného trestu viazaný tiež zásadou, že trest ukladaný za pokračovací trestný čin nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Pokiaľ sa týka návrhu obžalovaných na upustenie od uloženia súhrnného trestu, resp. upustenie od potrestania, pri ukladaní spoločného trestu takýto postup v zásade nie je možný, pretože sa nanovo rozhoduje o vine a treste aj za skutok už odsúdený skorším rozsudkom. Spoločný trest síce mohol byť uložený v rovnakej výške, ako v zrušovanom rozhodnutí, avšak takéto rozhodnutie o treste vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti na strane obžalovaných by súd nepovažoval za postačujúce.

Obaja obžalovaní boli na výkon trestu odňatia slobody zaradení do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože boli na to splnené všetky zákonné podmienky, keďže v posledných desiatich rokoch boli obžalovaní vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin a súd nevzhladol žiadne okolnosti, pre ktoré by výrok o zaradení do výkonu trestu oproti pôvodnému zrušovanému rozsudku mal byť odlišný.

Súd je presvedčený, že takto uložené tresty sú pre oboch obžalovaných primerané a spravodlivé a dostatočne splnia svoj účel najmä, že obžalovaným zabránia v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoria podmienky na ich prevýchovu a povedú ich k tomu, aby preukázali nielen celej spoločnosti, ale aj sebe, že sú schopní v budúcnosti viesť riadny život. Z týchto dôvodov mal súd za to, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody navýšeného trestu u oboch obžalovaných o 2 mesiace trestu odňatia slobody oproti trestu uloženému rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 15T/40/2018 zo dňa 15. 4. 2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 6To 75/2019-970 zo dňa 28. 1. 2020 a zrušenému v rámci ukladania spoločného trestu je nevyhnutné a takýto trest účel generálnej, ale najmä individuálnej prevencie dostatočne u oboch obžalovaných splní.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že poškodenému spôsobili obžalovaní svojím protiprávnym konaním škodu v podobe majetkovej ujmy - odcudzením finančnej hotovosti vo výške 2.179,75 eura a poškodením zámku motorového vozidla vo výške 65,- Eur. Poškodený si náhradu škody riadne a včas uplatnil. Rozsah jeho nárokov bol dostatočne preukázaný listinnými dôkazmi (faktúra, pokladničný doklad, bilancia prijatých financií poškodeným od adresátov zásielok). Povinnosť

na náhradu odcudzenej sumy súd uložil nahradiť spoločne a nerozdielne zo strany oboch obžalovaných, nepochybne motívom spáchania trestnej činnosti bolo získanie finančnej hotovosti a pri náhrade škody za poškodenie zámku vo výške 65,- Eur bolo uložené túto škodu nahradiť len obžalovanému Q. T., ktorého konanie nenaplnilo len znaky prečinu krádeže, ale aj prečinu poškodzovania cudzej veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať: Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného. Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.